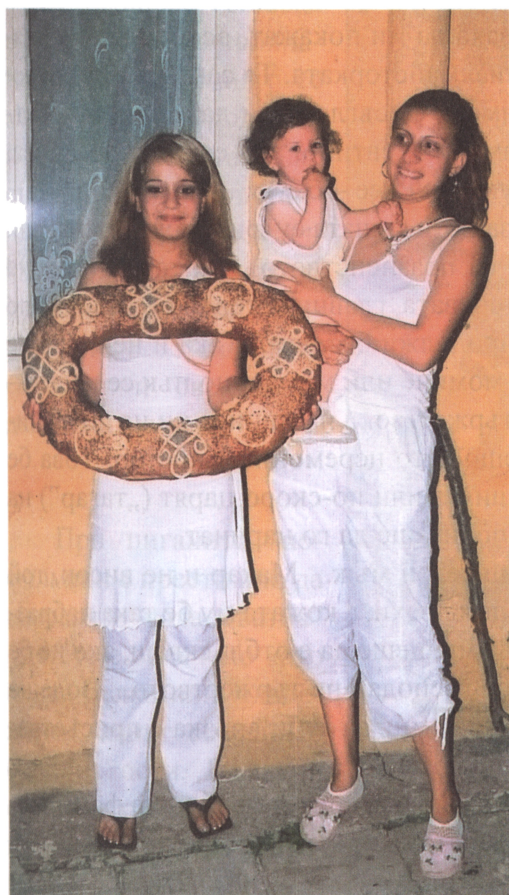

жена с дете. От този момент младата майка поема своите задължения в къщата, може и „да се събира” с мъжа си.

Когато *детето проходи* /”пирла хорда”/ навсякъде се прави обредна питка. Лингурарите я пекаат в пепелта “за здраве” /”съ натаче”/. Мажат я с мед “за да е сладък живота на детето”. Канят се деца, на всяко се отчупва и дава по парче. След това ги карат да тичат, за да бъде пъргаво и здраво бебето, да не се спъва като ходи. При фичерите е кравай, който изпечен и намазан с мед се нахлузва на кръста на прохождащото дете. Присъстващите деца си чупят парче от него, като всяко дърпа към себе си. Така те стимулират детето да ходи.

При циганите от Сливен свекървата омесва пита, също маже я с мед и я вдига високо над главата си и започва да бяга. Разчупвайки я раздава на съседи и роднини. А когато детето стане на една година го „крадат” за здраве (обичай, познат и в други населени места в България – б.а.). Майката го „търси” и когато го открие, дарува присъстващите (Георгиева 1966: 38).

Подобен обред на „крадене” на дете е запазен и при звънчарите („турски” цигани) от Софийско, но тук той е свързан с болест при бебето. „Когато бебето не е добре някой много близък от родата, може да е брат, мъж на сестрата или друг, го „краде” през нощта, тайно взема го от дома му. Завежда го у тях и там го чакат всичките, цялото му семейство. Там е и бабата – най-възрастната от родата. Тя къпи бебето и му бае. Другите мълчат. Всеки хвърля бели стотинки във водата и държи свещ. Изхвърлят водата навън, но в страни от мястото, където минават. Стотинките ги съ-

Питка-проходилка